

Nawracać się

5 tydzień Wielkiego Postu

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

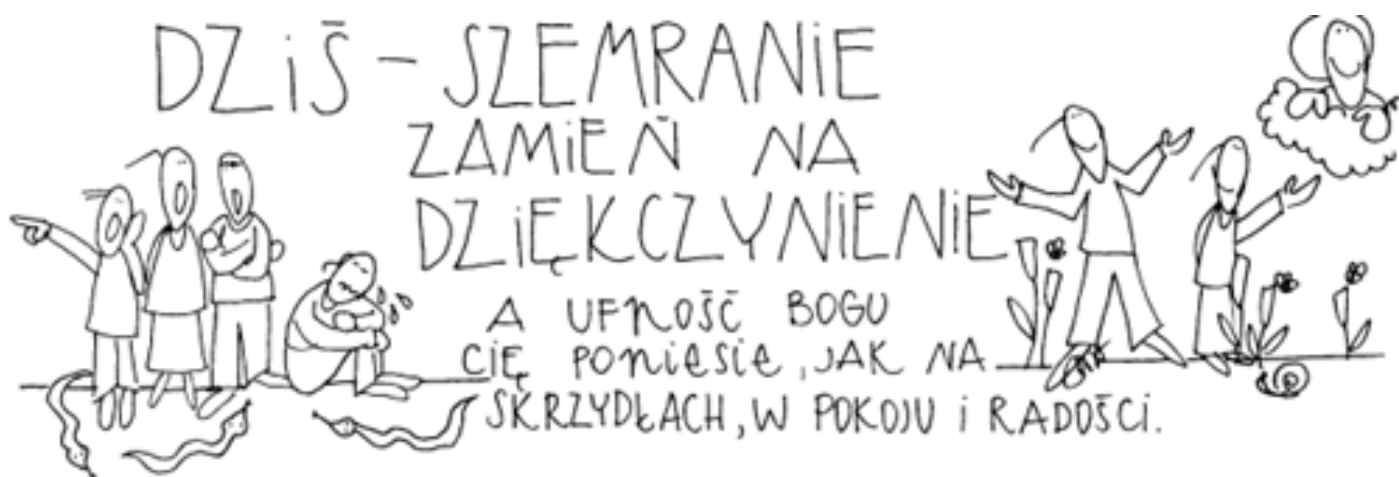
Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

26.03.2023

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

Rysunek tygodnia:

Opracowanie rozważań:

Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Łukasz Kneć, Monika Mosior, Jolanta Mikos, Przemek Rożnowski, Józefa Zygmunt – Dłubacz, Maria Bodys, Sławomir Łasiewicki, Magdalena Fojutowska, Katarzyna Pivko – Zacharska, Ewa i Wojtek Palczyńscy, Piotr Stawiński, Patrycja Nocoń, Elżbieta Gładka

Korekta:

Jerzy Prokopiuk

Rysunek:

Marta Stańco

Asysta kościelna:

ks. Wojciech Jaśkiewicz

Aplikacje mobilne:

Tomek Romanowski

Druk:

Parafia NMP Bolesnej Wrocław - Strachocin

Projekty graficzne:

Gladiatore Marketing Michał Gadomski

Źródło czytań zamieszczonych w aneksie: www.liturgia.wiara.pl

Drodzy parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Zaznajom się z proponowanym sposobem czytania czytając opis metody Lectio Divina na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgać do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej rozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slowo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

26.03.2023, niedziela

NAWRACAĆ SIĘ TO POWRACAĆ DO ŻYCIA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Księga Proroka Ezechiela 37, 12-14

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Różne śmierci są częścią naszego życia. Możesz nosić w sobie grób z pogrzebaną nadzieją (na szczęście, na spełnienie marzenia, na poprawę losu, na zdrowie, na przyjaźń, na naprawę relacji, itd), pogrzebanymi wspomnieniami, pogrzebanym zranieniem, nieprzebaczeniem. Spróbuj zobaczyć strefę mroku w swoim sercu - grób, gdzie leży głęboko schowane to, co umarło, choć było dla Ciebie ważne. Często wolimy to zakopać w grobie i zapomnieć, żeby nie bolało i nie przeszkadzało. Problem w tym, że trochę śmierdzi... tzn. zatrzuwa resztę serca odbierając energię, radość, siłę i zapal do życia. Oczywiście każdy ma jakieś niespełnione tęsknoty, czy trudne doświadczenia, ale czy widzisz w sobie coś, co byś nazwał grobem? Czy czujesz ciężar, który Cię obciąża, ciemność, która jest źródłem śmierci sączącej się w Twoim sercu?
- Wielki Post może być czasem odkopania takiego grobu. Trzeba go najpierw znaleźć - uznać, że jest w Tobie jakiś przyczółek śmierci. Potem odkryć jego źródło - jakie doświadczenie go spowodowało? Dopiero stając w takiej prawdzie możesz zaprosić do niej Pana życia, jeśli odważysz się i uwierzysz, że On może wskrzesić i uzdrowić Twoje serce, dać nowe życie, nową perspektywę, zapełnić pustkę.
- Czy się odważysz? Ta odwaga, to podjęcie ryzyka nazywamy wiarą. Bo trzeba uwierzyć, że to ma sens, że Bóg może i zechce Cię uratować. On wziął na siebie wszystkie nasze śmierci i je pokonał, On sam siebie nazwał „Bóg ratuje” (po hebrajsku Jeshua).

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Dziękuję Ci Panie Jezu, że chcesz dla mnie pięknego życia, że chcesz mnie ratować nie tylko od śmierci wiecznej, ale też od zatrucia duchową śmiercią w tym życiu. Panie proszę Cię o odwagę i wiarę. Proszę uczynić moje serce, by było takim, jak Ty chcesz.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

27.03.2023, poniedziałek

NAWRACAĆ SIĘ TO Z MIŁOŚCIĄ PATRZEĆ NA BLIŹNICH

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 8, 1-11

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Tak łatwo widzieć cudzy grzech. Czy nie reaguję na niego jak faryzeusze? – oceniam, potępiam osobę grzeszącą zapominając o swojej własnej grzeszności?
- Czy staram się reagować jak Jezus? Po pierwsze oddzielić osobę od grzechu. Każdemu człowiekowi, choćby bardzo grzeszył, należy się szacunek i miłość chrześcijańska. Czy mój osąd, pogarda, drwina nie uderza w bliźnich jak rzucony kamień? Czy nie niszczę słabego człowieka zamiast go ratować?
- Pan Jezus nie zamyka oczu naprawdę o grzechu kobiety. Stwierdza, że jej nie potępia, ale jednocześnie potępia grzech: Idź i odtąd już nie grzesz. To zdanie, które wyraża prawdę – został popełniony grzech. Daje ono też szansę, wyraża nadzieję i wiarę w człowieka, jego wartość – mówi: nie grzesz więcej, nie rób sobie krzywdy, wierzę, że możesz nie grzeszyć więcej – stać cię na to.
- Czy ja tak potrafię? Widząc grzech napomnieć bliźniego tak, aby to napomnienie było wyrazem mojej miłości i troski o tę osobę, i aby wlewało w nią nadzieję na zmianę?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie Jezu zmień moje serce, aby potrafiło kochać bliźnich miłością miłosierną. Naucz mnie Panie troszczyć się o zbawienie braci.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

28.03.2023, wtorek

NAWRACAĆ SIĘ, PRZYJMUJĄC JEZUSA POSŁANEGO PRZEZ OJCA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 8, 21 - 30

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Jak często, i czy w ogóle, zadajesz Bogu pytanie „Kimże Ty Jesteś?” Czy interesuje cię Kim jest Ten, z Którym często konwersujesz na modlitwie? Czy masz zwyczaj zwracać się do Jezusa, czy do Boga Ojca; a może polecasz się Duchowi Świętemu, prosząc Go o prowadzenie? Dla rozmówców Jezusa było istotne z Kim rozmawiają. Chcieli poznać dogłębnie Tego, Który tak ich intrygował i Którego niejednokrotnie nie rozumieli. Odpowiadając Żydom, a także i nam, Jezus wskazuje na Tego, Który Go posłał i w imieniu Którego mówi do świata. Powtarza skróconą formułę objawienia się Boga Mojżeszowi w krzewie ognistym: „*Ja Jestem*” (zob.: Wj 3, 14). Wskazuje na Swą boską godność, którą słuchający Go nie bardzo rozumieli. A jak jest z Tobą? Czy wierzysz, że On Jest? Że to Jego Imię? Imię, Które zbawia?
- Wielkimi krokami zbliżamy się do Triduum Paschalnego; do celebracji najważniejszych momentów w dziejach ludzkości – do obchodów męki, śmierci i zmartwychwstania naszego Mistrza i Pana. Jezus mówi nam dzisiaj o Swej męce i śmierci w sposób niezwykle: „*poznacie, że Ja Jestem (...) gdy [Mnie] wywyższycie*”. Jakby chciał powiedzieć: gdy wezmę na Swoje ramiona krzyż i na Nim zawisnę z rozpostartymi rękoma – za grzechy świata – wtedy poznacie moją boską naturę; wtedy, z wysokości krzyża, niczym z królewskiego tronu, będę mógł was zbawić mocą Ojca, Który „*Mnie posłał, jest ze Mną; nie pozostawił Mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się Jemu podoba (...) i mówię to, czego Mnie Ojciec nauczył*”. Rozciągnięty na Krzyżu Zbawiciel wskazuje nam w ten sposób na Jego Synostwo, na Jego jedność z Ojcem, Który przekazał Mu konkretną misję przyciągnięcia wszystkich do Siebie.
- Czy patrząc na Krzyż myślisz tylko o śmierci Jezusa i Jego ofierze? Czy potrafisz dziękować Bogu Ojcu za to, że posłał Go na świat nie dla swojego widzimisię ale w konkretnym – miłosnym celu? Dla mnie, dla ciebie, dla innych; aby objawić nam to, Kim Jest i objawić „szaleństwo” swojej miłości do każdego z nas. To posłanie jest jednocześnie przesłaniem; przyjęte, wyzwoli we mnie i w tobie żywą wiarę, rozkrzewi nadzieję i rozpali ogień miłości, który niechaj płonie, niczym gorejący krzew Mojżesza i nie spala się nigdy – bo On Jest! Zawsze i na wieki Ten Sam!

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu – jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

29.03.2023, środa

NAWRACAĆ SIĘ TO ODKRYWAĆ PRAWDĘ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 8, 31-42

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- «Jeżeli trwacie w nauce mojej, jesteście prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli».
- Dzisiejsze czasy są nasycone informacją. Mamy swobodny dostęp do niezliczonych źródeł informacji, w większości po prostu jednym ruchem ręki po ekranie telefonu. Każdy kto ma dostęp do internetu może wprowadzić do niego swoją informację. Dodatkowo przekazywane wiadomości najczęściej są subiektywnymi komentarzami i bazują na emocjach. To powoduje, że w czasach, gdy mamy niezmiernie zasoby wiedzy na wyciągnięcie ręki, bardzo trudno jest dojść do prawdy. Dlatego, gdy jedni obalają autorytety i świętości, a inni walczą, aby ich bronić, ja stoję i za Piłatem powtarzam pytanie „Co to jest prawda?” (J 18:38).
- Na to pytanie odpowiada Jezus „Ja jestem” (J 8:28). Tylko w Nim, w Słowie, które nam przekazał jest PRAWDA – niezmienna, czysta i pełna. Dlatego postępując zgodnie z Jego nakazami, wcielając w życie rady ewangeliczne możemy dojść do prawdy.
- „Ja jestem drogą, prawdą i życiem” (J 14:46). Poznawanie PRAWDY to proces, który często wiąże się z bólem odkrywania swojej grzeszności, fałszu lub zniewolenia w samym sobie. Czy chcesz stać się Jego uczniem? Czy masz odwagę odkrywać prawdę, którą On przynosi? Czy może kurczowo trzymasz się swojego „kręgu stabilizacji i komfortu” bojąc się zmiany? Jeśli pragniesz PRAWDY, to otwórz serce i wsłuchaj się w Słowa Ewangelii.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie Jezu proszę przyjdź z Duchem otwartości, poznania i pokory. Pragnę odkrywać prawdę o sobie, by stawać się Twoim uczniem, aby wyzwolić się z więzów grzechu.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

30.03.2023, czwartek

NAWRACAĆ SIĘ PRZEZ PAMIĘĆ O DZIELACH BOGA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Psalm 105,4-9

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- **Rozważajcie o Panu.** Rozważanie bywa formą wspomnienia, oglądaniem z różnych stron danego wspomnienia. **Pamiętajcie** - to też zalecenie związane ze wspomnianiem. Rozważajcie i pamiętajcie - o czym? O czynach Boga (*cuda, które On uczynił*), o Jego prowadzeniu (o *Jego znakach*), o Jego Słowie które otrzymaliście (o *wyrokach ust Jego*). Zastanów się i spróbuj przypomnieć sobie cuda z własnego życia. Jakie wydarzenie możesz przywołać z pamięci? Pomyśl też o tym, jak Bóg prowadził cię w minionych dniach/miesiącach/latach. Spróbuj popatrzeć z szerszej perspektywy na miniony okres, od dziś wstecz. Zobacz, że On nieustannie pomagał ci iść właściwą drogą.
- **Rozważajcie o wyrokach ust Jego.** Bóg mówi także do nas przez swoje Słowo: przez Biblię. Każdy, kto Ją czyta, ma fragmenty, które są mu szczególnie bliskie. Weź do ręki swoją Biblię, sięgnij do zaznaczonych ulubionych wersetów, najbliższych twojemu sercu. Podziękuj Bogu z całego serca za to, że mówił do ciebie, nadal mówi i będzie mówił aż do końca twoich dni, jeśli tylko zechcesz Go słuchać.
- **Na wieki On pamięta o swoim przymierzu.** Przymierze łączy się ze złożoną przez Boga obietnicą, do której możesz się odwoływać prosząc o błogosławieństwo. Twoja pamięć o Jego cudach, znakach i wyrokach jest także objawem bycia w przymierzu z Nim. Być w przymierzu - to pamiętać. W dodatku dla obu stron transakcji, bo i człowiek pamięta, i Bóg. O ile jednak Jego pamięć nie ma żadnych ułomności, o tyle nasza ma ich mnóstwo. Dlatego nasze wspomnienia potrzebują uzdrowienia. Doświadczenia krzywdy, zranienia, bólu rozczarowania i zawodu, straty i zdrady... Wszystkie negatywne doświadczenia, odcisnięte w naszej pamięci jak matryca, potrzebują Bożego dotknięcia. Uzdrowienia, przebaczenia i jeśli to możliwe - pojednania. Spróbuj dziś poprosić Go, aby zaczął uzdrawiać twoją pamięć. Pozwól Mu obdarzyć cię łaską przebaczenia nawet tam, gdzie wydaje ci się, że nie ma na nią szans. Bóg pragnie obdarzyć nas pamięcią pełną pokoju, a nie zguby.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Pomóż mi, Panie otworzyć się na Twoje działanie pełne miłości i mocy. Niech moja pamięć będzie podporządkowana Twojemu zamysłowi. Niech Twój pomysł na mnie realizuje się bez przeszkód z mojej strony. Jestem Twój.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

31.03.2023, piątek

NAWRACAĆ SIĘ, TO SZUKAĆ PRAWDY

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 10, 31-42

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Człowiek potrzebuje szukać prawdy, aby nie żyć w iluzji, mrzonkach, w jakimś nierealnym, wyobrażonym świecie.. Jezus mówi do Żydów jednoznacznie: *Ukazałem wam wiele dobrych czynów, które pochodzą od Ojca. Za który z tych czynów chcecie Mnie kamienować?* Tak głęboko żyjemy w swoich schematach myślowych, że zakwestionowanie ich rodzi w nas opór, a może nawet wrogość. Tak właśnie zareagowali Żydzi z dzisiejszej Ewangelii.: *Żydzi porwali za kamienie, aby Jezusa ukamienować.* Jezus zaprasza nas, abyśmy reflektowali swoje życie. Zaprasza nas, abyśmy spoglądali na sytuacje i osoby, do których mamy pretensje, odczuwamy niechęć czy wręcz wrogość. Jezus zaprasza nas, abyśmy spojrzeli Jego oczami na te sytuacje. Z jakimi sytuacjami i osobami się wewnętrznie zmagasz? Dlaczego? Co te sytuacje mówią o tobie?
- Jezus mówi i do nas to samo: *"Bogami jesteście?"* Jeżeli Pismo nazwało bogami tych, do których skierowano słowo Boże – a Pisma nie można odrzucić. Jesteśmy Bogami, bo jesteśmy dziećmi samego Boga. Święty Paweł pisze o tym jednoznacznie: *Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa.* (Rz 8,16-17a) Tylko czy my żyjemy jak dzieci samego Boga? Co musi zmienić się w naszym myśleniu, abyśmy nie żebrali o miłość. Co w nas musi być uzdrowione, abyśmy czuli się dziećmi samego Boga, niezależnie od tego jak jesteśmy przez innych traktowani. Jezus zaprasza nas dzisiaj, abyśmy poddali się Jego Słowu, powtarzali je na głos, bo Ono ma moc przemienić nasze serca. Czy czujesz się dzieckiem samego Boga? Czy poświęcasz czas na nasiąkanie Jego Słowem?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Koronka biblijna z tekstu.

DUŻE PACIORKI: Czyż nie napisano w waszym Prawie: „Ja rzekłem: Bogami jesteście?” Jeżeli Pismo nazwało bogami tych, do których skierowano słowo Boże.

MAŁE PACIORKI: Ojciec jest we Mnie, a Ja w Ojcu

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

01.04.2023, sobota

NAWRACAĆ SIĘ TO ROZPOZNAWAĆ ZNAKI OBECNOŚCI BOGA ŻYWEGO

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 11, 45-57

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Wskrzeszenie Łazarza to już było dla faryzeuszy za wiele. Dla jednych jest znakiem obecności Boga żywego, dla innych znakiem sprzeciwu. Arcykapłani zaś i faryzeusze wydali polecenie, aby każdy, ktokolwiek będzie wiedział o miejscu Jego pobytu, doniósł o tym, aby Go można było pojmać. Ciekawe, że absolutne dobro, które się wydarzyło w postaci wskrzeszenia Łazarza nie stało się znakiem rozpoznania Boga żywego pośród swojego ludu. Żydzi wychowani na Torze i Prorokach nie rozpoznali czasu swojego nawiedzenia. A ty, wychowany jako katolik, czy potrafisz rozpoznawać, jak w codziennym życiu Bóg przychodzi do ciebie?
- Nawiedzający Bóg objawia się w swoich znakach: rozmnożenia chleba, wskrzeszeniach, uzdrowieniach, wypędzaniu złych duchów. Takie znaki powinny nieść radość, nadzieję, rodzić wiarę. Jednak dla arcykapłanów znaki obecności Boga żywego były niezrozumiałe i stały się zagrożeniem. Wobec tego arcykapłani i faryzeusze zwołali Wysoką Radę i rzekli: *Cóż my robimy wobec tego, że ten człowiek czyni wiele znaków? Jeżeli Go tak pozostawimy, to wszyscy uwierzą w Niego i przyjdą Rzymianie, i zniszczą nasze miejsce święte i nasz naród.* Czy to nie typowe także dla nas – Bóg mówi do nas przez wydarzenia i sytuacje, ale jak coś nie pasuje do naszego obrazu świata, to jest przez nas z góry odrzucane. To nawet naturalny odruch, ale pokazuje, że jesteśmy nasiąknięci myśleniem świata a nie myśleniem Boga, przez Jego Słowo.
- Czy jesteś wrażliwy na znaki obecności Boga żywego w swoim życiu? Jak reagujesz na znaki Boga żywego w swoim życiu? Czy rozpoznajesz Boga żywego w znakach sakramentalnych, zwłaszcza sakramencie Eucharystii? A może boisz się, że będziesz coś musiał zmienić w swoim życiu?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu dziękuję za Twoje znaki w moim życiu. Dziękuję, że nawiedzasz mnie każdego dnia, choć ja czasami nie potrafię tego dostrzec. Proszę o łaskę wrażliwości na Twoje znaki.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

26.03.2023, niedziela – Księga Proroka Ezechiela 37, 12-14

Tak mówi Pan Bóg: «Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – mówi Pan Bóg.

27.03.2023, poniedziałek – Ewangelia według św. Jana 8, 1-11

Jezus udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On, usiadłszy, nauczał ich.

Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę, którą dopiero co pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, tę kobietę dopiero co pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co powiesz?» Mówili to, wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem». I powtórnie schyliwszy się, pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta stojąca na środku. Wówczas Jezus, podniósłszy się, rzekł do niej: «Kobieto, gdzież oni są? Nikt cię nie potępił?» A ona odrzekła: «Nikt, Panie!» Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. Idź i odtąd już nie grzesz».

28.03.2023, wtorek – Ewangelia według św. Jana 8, 21 - 30

Jezus powiedział do faryzeuszów: «Ja odchodzę, a wy będziecie Mnie szukać i w grzechu swoim pomrzecie. Tam gdzie Ja idę, wy pójść nie możecie».

Mówili więc Żydzi: «Czyżby miał sam siebie zabić, skoro powiada: Tam, gdzie Ja idę, wy pójść nie możecie?»

A On rzekł do nich: «Wy jesteście z niskości, a Ja jestem z wysoka. Wy jesteście z tego świata, Ja nie jestem z tego świata. Powiedziałem wam, że pomrzecie w grzechach swoich. Jeżeli bowiem nie uwierzycie, że Ja Jestem, pomrzecie w grzechach waszych».

Powiedzieli do Niego: «Kimże Ty jesteś?»

Odpowiedział im Jezus: «Przede wszystkim po cóż do was mówię? Wiele mam w waszej sprawie do powiedzenia i do osądzenia. Ale Ten, który Mnie posłał, jest prawdomówny, a Ja mówię wobec świata to, co usłyszałem od Niego». A oni nie pojęli, że im mówił o Ojcu.

*Rzekł więc do nich Jezus: «Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że Ja Jestem i że Ja nic sam z siebie nie czynię, ale że mówię to, czego Mnie Ojciec nauczył. A Ten, który Mnie posłał, jest ze Mną; nie pozostawił Mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się Jemu podoba»
.Kiedy to mówił, wielu uwierzyło w Niego.*

29.03.2023, środa – Ewangelia według św. Jana 8, 31-42

Jezus powiedział do Żydów, którzy Mu uwierzyli: «Jeżeli trwacie w nauce mojej, jesteście prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli».

Odpowiedzieli Mu: «Jesteśmy potomstwem Abrahama i nigdy nie byliśmy poddani w niczyją niewolę. Jakże Ty możesz mówić: „Wolni będziecie?”»

Odpowiedział im Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu. A niewolnik nie pozostaje w domu na zawsze, lecz Syn pozostaje na zawsze. Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni. Wiem, że jesteście potomstwem Abrahama, ale wy usiłujecie Mnie zabić, bo nie ma w was miejsca dla mojej nauki. Co Ja widziałem u mego Ojca, to głoszę; wy czynicie to, co usłyszeliście od waszego ojca». W odpowiedzi rzekli do niego: «Ojcem naszym jest Abraham».

Rzekł do nich Jezus: «Gdybyście byli dziećmi Abrahama, to dokonywalibyście czynów Abrahama. Teraz usiłujecie Mnie zabić, człowieka, który wam powiedział prawdę usłyszaną u Boga. Tego Abraham nie czynił. Wy dokonujecie czynów ojca waszego». Rzekli do Niego: «My nie urodziliśmy się z nierządu, jednego mamy Ojca – Boga».

Rzekł do nich Jezus: «Gdyby Bóg był waszym Ojcem, to i Mnie byście miłowali. Ja bowiem od Boga wyszedłem i przychodzę. Nie wyszedłem sam od siebie, lecz On Mnie posłał».

30.03.2023, czwartek – Psalm 105,4-9

Rozważajcie o Panu i Jego potędze, zawsze szukajcie Jego oblicza. Pamiętajcie o cudach, które On uczynił, o Jego znakach, o wyrokach ust Jego. Potomkowie Abrahama, słudzy Jego, synowie Jakuba, Jego wybrańcy. On, Pan, jest naszym Bogiem, Jego wyroki obejmują świat cały. Na wieki On pamięta o swoim przymierzu, obietnicy danej tysiącu pokoleń, o przymierzu, które zawarł z Abrahamem, przysiędze danej Izaakowi.

31.03.2023, piątek – Ewangelia według św. Jana 10, 31-42

Żydzi porwali za kamienie, aby Jezusa ukamienować. Odpowiedział im Jezus: «Ukazałem wam wiele dobrych czynów, które pochodzą od Ojca. Za który z tych czynów chcecie Mnie kamienować?»

Odpowiedzieli Mu Żydzi: «Nie kamienujemy Cię za dobry czyn, ale za bluźnierstwo, za to, że Ty, będąc człowiekiem, uważasz siebie za Boga». Odpowiedział im Jezus: «Czyż nie napisano w waszym Prawie: „Ja rzekłem: Bogami jesteście?” Jeżeli Pismo nazwało bogami tych, do których skierowano słowo Boże – a Pisma nie można odrzucić – to czemu wy o Tym, którego Ojciec poświęcił i posłał na świat, mówicie: „Bluźnisz”, dlatego że powiedziałem: „Jestem Synem Bożym?” Jeżeli nie dokonuję dzieł mojego Ojca, to Mi nie wierzcie! Jeżeli jednak dokonuję, to choć nie wierzylibyście Mi, wierzcie moim dziełom, abyście poznali i wiedzieli, że Ojciec jest we Mnie, a Ja w Ojcu». I znowu starali się Go pojmać, ale On uszedł z ich rąk. I powtórnie udał się za Jordan, na miejsce, gdzie Jan poprzednio udzielał chrztu, i tam przebywał.

Wielu przybyło do Niego, mówiąc, iż Jan wprawdzie nie uczynił żadnego znaku, ale wszystko, co Jan o Nim powiedział, było prawdą. I wielu tam w Niego uwierzyło.

01.04.2023, sobota – Ewangelia według św. Jana 11, 45-57

Wielu spośród Żydów przybyłych do Marii, ujrawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego. Niektórzy z nich udali się do faryzeuszów i donieśli im, co Jezus uczynił.

Wobec tego arcykapłani i faryzeusze zwołali Najwyższą Radę i rzekli: „Cóż my robimy wobec tego, że ten człowiek czyni wiele znaków? Jeżeli Go tak pozostawimy, to wszyscy uwierzą w Niego, i przyjdą Rzymianie, i zniszczą nasze miejsce święte i nasz naród”. Wówczas jeden z nich, Kajfasz, który w owym roku był najwyższym kapłanem, rzekł do nich: „Wy nic nie rozumiecie i nie bierzecie tego pod uwagę, że lepiej jest dla was, gdy jeden człowiek umrze za lud, niż miałby zginąć cały naród”.

Tego jednak nie powiedział sam od siebie, ale jako najwyższy kapłan w owym roku wypowiedział proroctwo, że Jezus miał umrzeć za naród, a nie tylko za naród, ale także, by rozproszone dzieci Boże zgromadzić w jedno. Tego więc dnia postanowili Go zabić.

Odtąd Jezus już nie występował wśród Żydów publicznie, tylko odszedł stamtąd do krainy w pobliżu pustyni, do miasteczka, zwanego Efraim, i tam przebywał ze swymi uczniami.

A była blisko Pascha żydowska. Wielu przed Paschą udawało się z tej okolicy do Jerozolimy, aby się oczyścić. Oni więc szukali Jezusa i gdy stanęli w świątyni, mówili jeden do drugiego: „Cóż wam się zdaje? Czyżby nie miał przyjść na święto?”

Arcykapłani zaś i faryzeusze wydali polecenie, aby każdy, ktokolwiek będzie wiedział o miejscu Jego pobytu, doniósł o tym, aby Go można było pojmać.

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: **ruminatio** – przetrawianie Słowa Bożego poprzez jego ciągle powtarzanie oraz **lectio divina** – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmieni się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitwowej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*),**
2. **Medytację (*meditatio*),**
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*).**
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by spotkać Boga w Jego Słowie. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzajmy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujmy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przybierze. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, którą wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *"Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą"* (Rz 8, 26-28)

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *"Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23)*. Zadań sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał cię tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim *Actio* może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)